

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 34/22
Люксембург, 23 февруари 2022 г.

Решения по дела T-834/17 и T-540/18
United Parcel Service/Комисия и ASL Aviation Holdings и ASL Airlines
(Ireland)/Комисия

Общият съд отхвърля два иска за обезщетение, предявени от UPS и от ASL Aviation Holdings

Двете дружества са поискали да бъдат обезщетени за икономическите вреди, които твърдят, че са понесли поради незаконосъобразността на решение на Комисията, с което концентрация, предмет на уведомление, е обявена за несъвместима с вътрешния пазар

С решение от 30 януари 2013 г. (наричано по-нататък „спорното решение“)¹ Европейската комисия обявява за несъвместима с вътрешния пазар концентрацията, предмет на уведомление, между United Parcel Service, Inc. и TNT Express NV (наричано по-нататък „TNT“), две дружества, участници на пазарите на международни експресни доставки на малки пакети.

UPS оповестява публично, че се отказва от тази концентрация и същевременно подава до Общия съд жалба за отмяна на спорното решение. С решение от 7 март 2017 г.² Общият съд уважава тази жалба, а с решение от 16 януари 2019 г.³ Съдът отхвърля жалбата на Комисията срещу това решение.

Междувременно Комисията обявява за съвместима с вътрешния пазар концентрацията, предмет на уведомление, между TNT и FedEx Corp., конкурент на UPS⁴.

В края на 2017 г. UPS предявява срещу Комисията иск за обезщетение за икономическите вреди, които то твърди, че е понесло поради незаконосъобразността на спорното решение⁵. През 2018 г. иск за обезщетение предявяват и дружества ASL Aviation Holdings DAC и ASL Airlines (Ирландия) Ltd (наричани по-нататък заедно „дружества ASL“), сключили преди да бъде прието спорното решение с TNT търговски споразумения, които е трябвало да бъдат изпълнени след одобряването на концентрацията между UPS и TNT⁶.

Седми разширен състав на Общия съд отхвърля тези два иска за обезщетение.

Съображения на Общия съд

Отхвърляне на иска за обезщетение, предявен от UPS (дело T-834/17)

В иска си за обезщетение UPS поддържа, че с приемането на спорното решение Комисията е извършила достатъчно съществени нарушения на правото на Съюза, които могат да ангажират извъндоговорната отговорност на Съюза. Според UPS Комисията, първо, е

¹ Решение C(2013) 431 на Комисията от 30 януари 2013 година за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и с функционирането на Споразумението за ЕИП (дело COMP/M.6570 — UPS/TNT Express); вж. и Прессъобщение на Комисията IP/13/68.

² Решение на Общия съд от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия, [T-194/13](#) (вж. и [ПС № 23/17](#)).

³ Решение от 16 януари 2019 г., Комисия /United Parcel Service, [C-265/17 P](#) (вж. и [ПС № 3/19](#)).

⁴ Решение от 8 януари 2016 година за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и с функционирането на Споразумението за ЕИП (дело M.7630 — FedEx/TNT Express), резюме на което е публикувано в Официален вестник на Европейския съюз (ОВ С 450, 2016 г., стр. 12).

⁵ Дело T-834/17, United Parcel Service/Комисия.

⁶ Дело T-540/18, ASL Aviation Holdings и ASL Airlines (Ireland)/Комисия.

нарушила процесуалните му права в административното производство, второ, не е изпълнила задължението си за мотивиране, и трето, е допуснала грешки в преценката по същество на концентрацията, предмет на уведомление.

Най-напред Общият съд припомня, че за да се ангажира извъндоговорната отговорност на Европейския съюз, трябва да са изпълнени три кумулативни условия, а именно да е налице достатъчно съществено нарушение на правна норма, която предоставя права на частноправните субекти, да е налице действителна вреда и да има пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната вреда.

Що се отнася, на първо място, до твърдяното нарушение на процесуалните права на UPS в административното производство, UPS упреква Комисията, от една страна, че не му е съобщила нито окончателния вариант на иконометричния модел, който е послужил за анализ на последиците от концентрацията, предмет на уведомление, върху цените, нито критериите за оценка на ефективността, която произтича от тази концентрация. От друга страна, според UPS Комисията е нарушила правото му на достъп до информацията, предоставена от FedEx в хода на административното производство.

Досежно несъобщаването на последния вариант на иконометричния модел, използван от Комисията, Общият съд отбелязва, че съгласно приложимото законодателство Комисията всъщност е била длъжна да сведе този последен вариант до знанието на UPS. След като свободата на преценка на Комисията в този аспект е била силно ограничена, дори несъществуваща, с несъобщаването на UPS на този модел тя е извършила достатъчно съществено нарушение на правото му на защита. Предвид на съдебната практика по правото на защита и на решението на Съда от 16 януари 2019 г., това нарушение на правата на UPS не е и извинимо поради твърдяна липса на яснота на правото на Съюза, както настоява Комисията.

Общият съд отхвърля и защитния довод на Комисията, че завършването на иконометричния модел е било предшествано от множество контакти с UPS. Всъщност с несъобщаването на последния вариант на иконометричния модел Комисията не само избягва процесуално изискване, което цели да гарантира легитимността на процедурата за контрол върху концентрациите в Съюза и нейната справедливост, но и поставя UPS в положение, което не му позволява да разбере част от мотивите на спорното решение.

За сметка на това, по отношение на несъобщаването на UPS на критериите за оценка на ефективността, която произтича от концентрацията, предмет на уведомление, Общият съд отбелязва, че няма разпоредба на правото на Съюза, приложима към контрола върху концентрациите, която да задължава Комисията предварително по абстрактен начин да определи конкретните критерии, въз основа на които смята да постанови, че може да се приеме, че дадена ефективност е възможно да разглежда като проверима. При тези условия доводът на UPS, който цели да докаже, че Комисията е била длъжна да му съобщи конкретните критерии и доказателствените стандарти, които тя смята да приложи, за да установи дали всеки от посочените случаи на ефективност е проверим, не е обоснован от правна гледна точка.

По-нататък, Общият съд отхвърля доводите, че Комисията нарушила правото на UPS на достъп до някои документи, предоставени от FedEx на Комисията в хода на административното производство. Всъщност, след като не упражнява правото си на достъп своевременно и по начина, предписан от приложимото законодателство (липса на сезиране на служителя по изслушването), UPS не отговаря на условията, за да получи обезщетение за вредите, които предполагаемо произтичат от нарушението на това право.

На второ място, по отношение на твърдяното неизпълнение на задължението за мотивиране на Комисията, Общият съд припомня, че непълнотата в мотивите на даден акт на Съюза по принцип сама по себе си не може да ангажира отговорността на Съюза.

На трето място, досежно довода на UPS за грешки в преценката по същество на концентрацията, предмет на уведомление, Общият съд потвърждава, че Комисията е допуснала някои грешки, като същевременно отбелязва, че те не са достатъчно съществени нарушения на правото на Съюза, които да са годни да ангажират извъндоговорната отговорност на Съюза. В тази насока Общият съд уточнява, че макар в разрез със собствените си правила (Най-добри практики в областта на представянето на икономически доказателства) да е използвала иконометричен модел, който съществено се отклонява от обичайната иконометрична практика, Комисията е имала значителна свобода на преценка при определянето на споменатия модел. Освен това, за извършването на анализа си на последиците от концентрацията, предмет на уведомление, Комисията не само е изходила от посочения иконометричен модел, но е извършила и общ анализ на характеристиките на разглеждания пазар, като е разкрила естеството и характеристиките на посочения пазар и последиците, които произтичат от планираната операция.

На последно място, Общият съд заключава, че UPS не е успяло да докаже наличието нито на явни и сериозни грешки в рамките на преценката дали ефективността е проверима или на конкурентното положение на FedEx в планираната концентрация, нито на каквито и да било индиции, които да разкриват неравно третиране между решението относно операцията между FedEx и TNT и спорното решение.

Ето защо, след като установява, че достатъчно същественото нарушение на процесуалните права на UPS в административното производство се свежда до несъобщаването на последния вариант на иконометричния модел, използван от Комисията, за да анализира последиците от концентрацията, предмет на уведомление, върху цените, по-нататък Общият съд проверява дали е налице пряка причинно-следствена връзка между тази нередност и твърдените от UPS вреди, а именно, първо, разходите, свързани с участието му в процедурата за контрол на концентрацията, предмет на уведомление, между FedEx и TNT, второ, плащането на TNT на договорно обезщетение за прекратяване вследствие от прекратяването на споразумението за сливане, сключено с TNT, и трето, пропуснатите ползи, резултат от невъзможността да се изпълни това споразумение за сливане.

Най-напред, по отношение на разходите, свързани с участието на UPS в процедурата за контрол върху концентрацията, предмет на уведомление, между FedEx и TNT, Общият съд констатира, че това участие очевидно е резултат от свободния избор на UPS. Поради това нарушението на процесуалните права на UPS в процедурата за контрол върху концентрацията между UPS и TNT не може да се счита за основната причина за вредата, която се изразява в разходите, свързани с участието му в процедурата за контрол върху концентрацията между FedEx и TNT. Аналогично, след като плащането на TNT на обезщетението за прекратяване следва от договорно задължение, което произтича от текста на споразумението за сливане, сключено между UPS и TNT, наличните в спорното решение нередности не могат да бъдат основната причина за плащането на TNT на това обезщетение.

Накрая, що се отнася до твърдените от UPS пропуснати ползи, според Общия съд няма как да се презумира, че ако не било нарушението на процесуалните права на UPS в процедурата за контрол върху концентрацията между UPS и TNT, тази концентрация е щяла да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар. Освен това UPS нито е доказало, нито е представило доказателства, които да дадат основание на Общия съд да заключи, че ако не било това нарушение, Комисията е щяла да обяви въпросната концентрация за съвместима с вътрешния пазар. В допълнение, обстоятелството, че UPS се е отказало от планираната операция още с обявяването на спорното решение, е прекъснало всякаква пряка причинно-следствена връзка между установената нередност и твърдяната вреда.

С оглед на предходното, за Общия съд UPS не е доказало, че нарушението на процесуалните му права в процедурата за контрол върху концентрацията между UPS и TNT е основната причина за твърдените вреди. Ето защо той отхвърля изцяло иска на UPS за обезщетение.

Отхвърляне на иска за обезщетение, предявен от дружества ASL (дело T-540/18)

С иска за обезщетение, предявен от дружества ASL, се търси обезщетение за пропуснатите ползи, които се твърди, че са резултат от невъзможността поради спорното решение да се изпълнят търговските споразумения, сключени с TNT. В подкрепа на иска си дружества ASL твърдят нарушение на основните им права и на тези на UPS, извършено от Комисията, както и наличие на сериозни и явни грешки в преценката на Комисията относно концентрацията, предмет на уведомление, между UPS и TNT.

На първо място, Общият съд констатира, че дружества ASL няма как да излагат като основание за собствения си иск за обезщетение нарушение на правото на защита на UPS в рамките на процедурата за контрол върху концентрацията между UPS и TNT. Всъщност съгласно постоянната практика на Общия съд е необходимо защитата, предоставена от правната норма, изтъкната в подкрепа на иск за обезщетение, да е ефективна по отношение на лицето, което се позовава на нея, и следователно то да е сред лицата, на които въпросната норма предоставя права.

На второ място, Общият съд отхвърля като необосновани доводите на дружества ASL, че в рамките на процедурата за контрол върху концентрацията между UPS и TNT Комисията нарушила процесуалните им права, и по-специално правото им на добра администрация, залегнало в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз. В тази насока Общият съд уточнява, че след като са направили свободен избор да не участват в това производство, дружества ASL нямат основание да твърдят нарушение от страна на Комисията на основните им права в контекста на тази процедура.

На трето място, Общият съд отхвърля като недопустимо основанието за наличие на сериозни и явни грешки в преценката, допуснати от Комисията при преценката на концентрацията между UPS и TNT, доколкото в тази насока дружества ASL просто препращат към исковата молба, подадена от UPS по дело T-834/17.

По изложените съображения, като констатира, че дружества ASL не са доказали наличието на достатъчно съществени нарушения на правото на Съюза, които да опорочават спорното решение, Общият съд отхвърля иска им като неоснователен.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: С жалбата за отмяна се иска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

Пълният текст на съдебните решения ([T-834/17](#) и [T-540/18](#)) се публикува на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106